

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Wojciechowski

SSN Tomasz Przesławski

w sprawie ze skargi S. T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie
o sygn. III AUa 837/20,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 21 lutego 2023 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

S. T. (dalej również: Skarżący), zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, 3 października 2022 r. (data wpływu skargi do Sądu Najwyższego) wniósł o stwierdzenie, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w wyniku apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z 30 grudnia 2019 r., IV U 2190/18, nastąpiła przewlekłość postępowania. Skarżący wniósł także o przyznanie od Skarbu Państwa kwoty 10 000 zł oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi.

Uzasadniając powyższe wnioski S. T. wskazał, że apelację od powołanego wyroku Sądu Okręgowy wywiódł 13 lutego 2020 r. Apelacja została przekazana Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie 19 lutego 2020 r. i od tego czasu nie podjęto żadnych czynności zmierzających do rozpoznania sprawy, w tym nie wyznaczono terminu rozprawy apelacyjnej.

Skarżący zwrócił uwagę, że charakter sprawy nie wymaga od Sądu Apelacyjnego podejmowania skomplikowanych czynności procesowych, gdyż cały materiał dowodowy zgromadzony jest w aktach postępowania przekazanych wraz z apelacją przez Sąd Okręgowy. S. T. podniósł, że pozostaje w niekomfortowej i niepewnej sytuacji, w szczególności dlatego, że sprawa dotyczy należnych mu świadczeń wynikających z niezdolności do pracy. Przedmiot postępowania został przez Skarżącego wymieniony również wśród okoliczności mających uzasadniać wysokość żądanej kwoty pieniężnej. W treści skargi zwrócono także uwagę, że w czasie trwania postępowania stan zdrowia Skarżącego ulega systematycznemu pogorszeniu.

II.

Wyrokiem z 30 grudnia 2019 r., IV U 2190/18, Sąd Okręgowy w Nowym Sączu oddalił odwołanie S. T. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w Nowym Sączu, z 17 października 2018 r., znak: [...], w sprawie o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Powyższy wyrok S. T. zaskarżył apelacją, wniesioną 13 lutego 2020 r. do Sądu Okręgowego w Krakowie. Apelacja wraz z aktami sprawy została przekazana do Sądu Apelacyjnego w Krakowie 24 lutego 2020 r. i zarejestrowana pod sygnaturą III Aua 837/20. Tego samego dnia dokonano losowania sędziego referenta. Odpis apelacji doręczono organowi rentowemu 3 marca 2020 r. Od tego czasu w sprawie nie podejmowano dalszych czynności.

Skargę na przewlekłość tego samego postępowania apelacyjnego, opartą na tożsamych twierdzeniach i okolicznościach faktycznych, S. T. wniósł 31 sierpnia 2022 r.

III.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący złożył kolejno dwie skargi na przewlekłość tego samego postępowania. W rezultacie niniejsza skarga została wniesiona w czasie, gdy w Sądzie Najwyższym toczyło się już postępowanie ze skargi na przewlekłość, wniesionej przez tego samego Skarżącego w tej samej sprawie. Postępowanie to

zakończyło się merytorycznym rozstrzygnięciem. Postanowieniem z 17 stycznia 2023 r., I NSP 297/22, Sąd Najwyższy stwierdził, że w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie w sprawie o sygn. akt III AUa 837/20 nastąpiła przewlekłość postępowania, zalecił Sądowi Apelacyjnemu w Krakowie wyznaczenie w przedmiotowej sprawie rozprawy w terminie 3 miesięcy od dnia rozpoznania skargi i przyznał S. T. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Krakowie sumę pieniężną w wysokości 4000 zł.

Nie ma wątpliwości, że skarga podlega odrzuceniu. Nie wynika to bezpośrednio z ustawy o skardze na przewlekłość, gdyż w art. 14 ust. 1 uregulowano dopuszczalność wystąpienia z kolejną skargą w tej samej sprawie. Przepis ten stanowi, że skarżący może wystąpić z nową skargą w tej samej sprawie po upływie 12 miesięcy od wydania orzeczenia oddalającego albo uwzględniającego poprzednią skargę. Zauważyć przy tym należy, że w okresie od wniesienia poprzedniej skargi do wydania orzeczenia w jej przedmiocie występuje stan zawisłości sprawy, a następnie stan powagi rzeczy osądzonej.

Podstawa do odrzucenia znajduje się więc w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego, stosowanych odpowiednio na podstawie art. 8 ust. 2 u.s.p.p., który stanowi, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. W kolejnych odesłaniach, artykuł 394¹ § 3 k.p.c. odsyła m.in. do art. 398²¹ k.p.c., a ten z kolei m.in. do art. 373 § 1 k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. Sięgnięcie do art. 373 § 1 k.p.c. daje możliwość odrzucenia skargi „z innych przyczyn niedopuszczalnej”. Przyczyny te wskazuje natomiast stosowany odpowiednio art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c., który stanowi, że skargę sąd odrzuci, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Tak stało się w niniejszej sprawie.

W świetle powyższego, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., skargę odrzucił.

